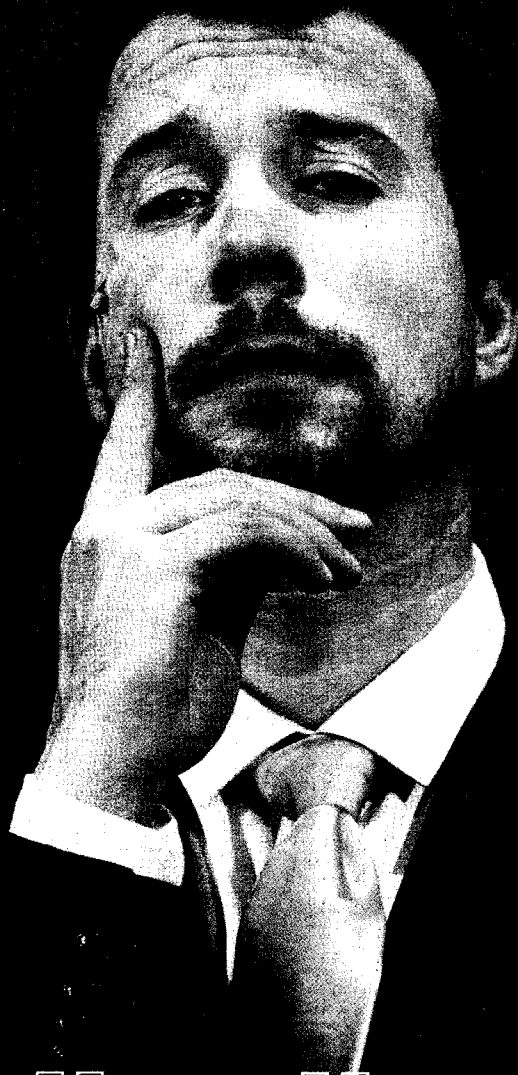

Szabad Újság

magazin

TÉVÉMŰSOR
16 OLDALON!
JANUÁR 7. – 13.

1/2016 – 1. hét
2016. január 7. csütörtök
Ára: 1,20€

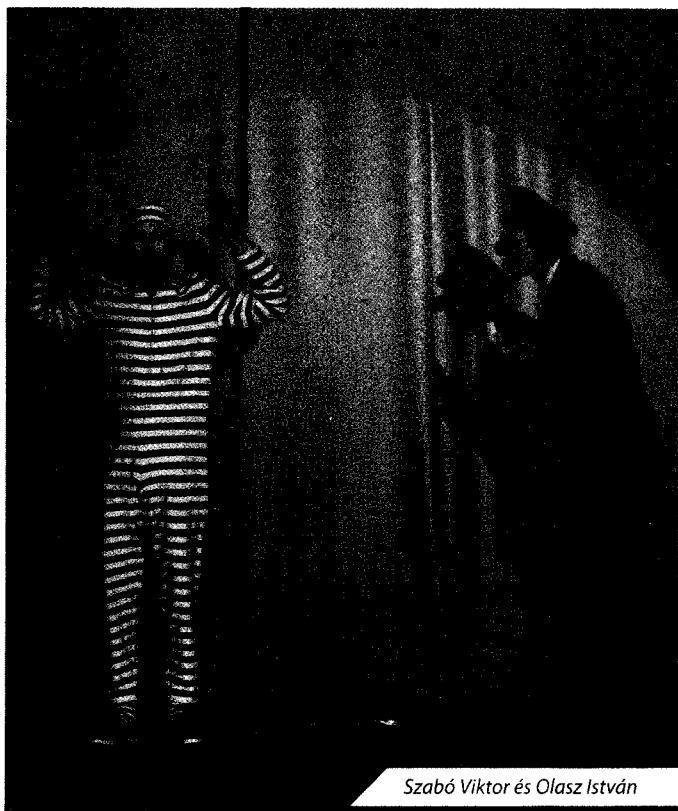
A BÖRTÖNKARRIER KOMÁROMBAN

A JÓ SZÍNHÁZ MÉRI A LELKEKET

A BÖRTÖNKARRIER A KOMÁROMI JÓKAI SZÍNHÁZBAN

Szabó Viktor és Olasz István

Tömöry Márta, Mikor a bábok még istenek voltak című könyvében mondja: A színház kezdettől mérleg szerepű, méri a lelkeket. Szász Zsolt bábművész pedig ezt válaszolja rá: Ezt a felelősséget vállalnia kell annak, aki színházat csinál! Ezért nem védhetőek a döglött színházak, melyek csak szórakoztatni akarnak, meg akarják úszni a morális felelősségvállalást.

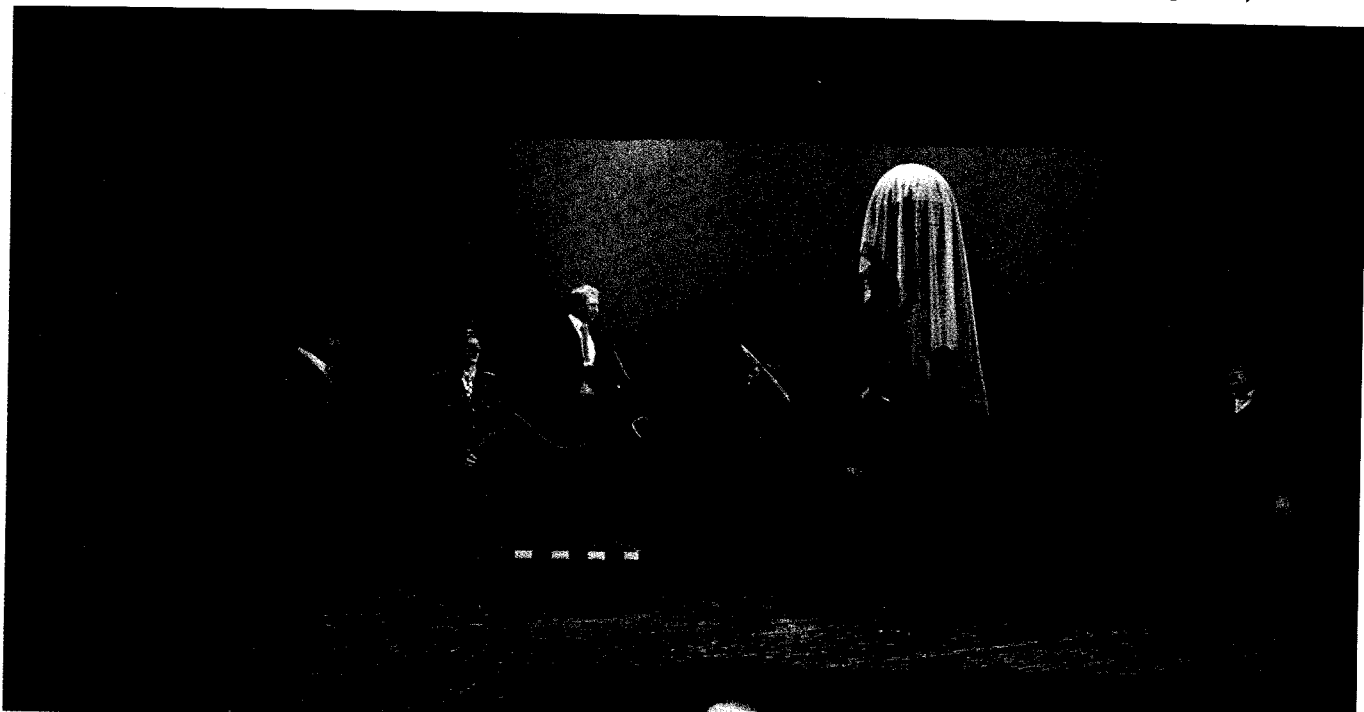
folytatás a 26. oldalon

Készültem a Komáromi Jókai Színház Börtönkarrier című előadására. Elolvastam a beharangozót, rákerestem a szerzőre, megnéztem a színházi lábjegyzetet, melyben a rendező, **Erdeős Anna** magabiztosan beszélt arról, hogy milyen szándékok vezették a mű megrende-

problémája az é... on társadalomnak, csak b... anul jellemzem, a mostaninak is. A nyomor lehetőségeit felismerve, mint üzletember Peachum megnyitja boltját Jonathan Jeremiah Peachum koldusruhatára néven. Ennyi, meg Brecht és **Kurt Weill** zsenialitása, és az epikus dráma

következetes ismerete. Az a konfliktus a Börtönkarrier esetében elég lenne, ha egy kabarétréfáról lenne szó, és nem egy kétfelvonásos, műfajilag nem tudom meghatározni, hogy micsodáról. A harmadik jelenetnél már untam, és nem szórakoztatott már a formai világa sem. Egyébként az előadás egyetlen pozitívuma a formai világa, melyet **Taksás**

KRITIKA

zésében, milyen alkotói folyamat során született meg az előadás. Elmondása alapján alapos elemző munka előzte meg azt a döntést, hogy dalok kerüljenek az előadásba, melyeknek szövegét a rendező írta, zenéjét pedig **Szemenyei János** szerezte (zenekar: **Pálinkás Andrásy Zsuzsanna, Román Géza, Lelkes Tibor, Varjú Attila**). Nem titkolta azt sem, hogy **Bertolt Brecht** Koldusopera című műve szolgált mintául. Ezek után elvárásokkal ültem be az előadásra, és vártam azt az igényességet, amelyet a brechti hagyományokra épített epikus színház kíván, és amelyet a rendező szavai után joggal elvárhatam. Az előadás csupán arról szól, hogy Walter, a rab, szabadulása előtt megszökik a börtönből, hogy újra elítéljék, és hosszabb időt tölthessen a számára biztonságot nyújtó börtönben. Egyre abszurdabb helyzetekben találja magát egy velejéig romlott társadalomban, és sodródik egyre feljebb. Nem hogy nem jut vissza, de egyre magasabb társadalmi pozíciókba kerül. No, ennyi, és nem több.

A Koldusoperát 1928-ban mutatták be. Az alapkonfliktus a nyomor, amely reális

Majorfalvi Bálint és Holocsy Krisztina

Mihály m.v. (díszlettervező) és **Baracsi Orsolya m.v.** (jelmeztervező) hoztak létre.

Kevés volt számomra, sőt dühítő az olyan általánosan szájbarágós véleménynyilvánítás, mint a rendőrök ra-

sonczi Kata m.v. (Grace, doktor-nő), **Bernáth Tamás** (Tommy, hivatalos bűnöző), **Dobra Mária m.v.** (Bonnie, a társa), **Majorfálvi Bálint** (Oliver, vállalatigazgató), **Holocsy Krisztina** (Olivia, a fele-

sége), **Skronka Tibor** (Christoph, igazságügyi miniszter), **Bandor Éva Jászai Mari-díjas** (Christi, a felesége), **Olasz István** (I. rendőr, I. revizor), **Németh István** (II. rendőr, Ékszerész), **Tóth Károly** (III. rendőr, II. revizor), **Culka Ottó** (Lelkés, Böröndös alak, Könyvelő – akik hittek benne, mert nincs más választásuk. Hit nélkül nem megy. Hisznek, ha csikorgó inakkal is.

Végezetül felsorolom mindazt, ami az előadásban távolról sem volt benne, pedig az epikus, brechti színháztól határozottan elvárható: a nézőkből döntéseket kényszerít ki, ismereteket közvetít, szembe helyezi a nézőt a cselekménnyel, elmond egy folyamatot, az érzések megismeréssé válnak, az ember válik vizsgálati alannyá, a mű során az em-

Skronka Tibor és Szabó Viktor

kott piros orr, és még sorolhatnám a többi: de minek! Biztos voltam benne, hogy nem provokáció, mert annyira nem bátrak az alkotók, hogy nyíltan provokálják a nézőt. Ezzel az anyaggal nem is lehet provokálni. Annyira semmilyen! Nem abszurd, nem epikus egyszerűen semmilyen. Ezen nem segítenek a dalok, hangsúlyozom dalok, nem szongok. Nincs benne játszható helyzet, nem halad sehonnan, sehová. Dramaturg után sikít az előadás. Egy jó dramaturg annyit bizonyára elért volna, hogy elő se vegyék ezt az anyagot, vagy kezeljék méltó helyén. Úgyes beavatkozásokkal politikai kabaré lehetett volna belőle. Ezt az igénytelen alapot nem lehet brechti magasságokba emelni. Egy idő után már minden csodálatom a színészeké – **Szabó Viktor** (Walter, szökött rab), **Fabó Tibor Jászai Mari-díjas** (Frank, valójában James felügyelő), **Lo-**

Bandor Éva Jászai Mari-díjas, Holocsy Krisztina és Dobra Mária m.v.

Elöl Culka Ottó

ber változik, azt mondja, mit kell tennie az embernek és a brechti hagyományokra épülő színházban a társadalmi lét határozza meg a tudatot. Hogy az írásomnak ne egy vége legyen, hanem legalább kettő, még egy kérdés ide kíváncsozik: védhető-e a Komáromi Jókai Színház Börtönkarrier című előadása? Megválaszolom. Nem, sőt védetlenebb, mint a döglött színház, mert úgy tesz mintha! ■

SZABÓ CSILLA

FOTÓ: KISS GIBBÓ GÁBOR

Losonczi Kata m.v. és Szabó Viktor